

Pog. 41

VISU ZEMJU PROLETARIESI, SAVIENOJETIES!

Laikraksts iznāk trīs reizes nedēļā: trešdienās, piektdienās un svētdienās

UZVARAS CELŠ

Redakcija Livānos, Rīgas tel. 83. Tālruņi: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kopeikas

Latvijas Komunistiskās partijas Livānu rajona komitejas un Livānu rajona Darbaļaužu deputatu padomes organs

Nr. 42 (840)

Piektdien, 1956. g. 6. aprīli

7. gads

Nemitīgi ieviest pirmrindnieku darba pieredzi

Bieži par labiem sasniedumiem un augstiem darba rādītājiem mēdz teikt, ka tos var sasniet tikai atsevišķi cilvēki — pirmrindnieki. Taču kas gan traucē labi strādāt un gūt vēl labākus panākumus katram kolchozniekam, kolehoznicei, mechanizatoram, fabrikas vai uzņēmuma strādniekam? Nekas. Pat jāsaka, ka racionalu un izdevīgu darba panēmienu, ko jau pārbaudījuši un pieļietojuši savā darbā vīnu biedri, apgūt nav grūti. Pirmrindnieku pieredzes apmaiņa kļuvusi par tautas skolu. No atsevišķiem sīkiem augstražīga darba panēmieni radīta dzīla un ziņšanām bagāta pieredze. Atliek īthai mācīties un šīs vērtības pieletot praksē. Darba pirmrindnieki nav jāmeklē tālu. Arī mūsu rajonā ir daudz lopkopju, laukkopju, mechanizatoru un fabrikas strādnieku, no kuriem var daudz ko mācīties. Pie tam jāpiezīmē, ka mūsu rajona pirmrindnieku pieredze ir ne mazāk vērtīga. Vīnu darbs cieš saistīts ar vietējām apstākļiem. Pats par sevi saprotams, ka, piemēram, cūkkopes Sofijas Šaršunes darba panēmienu pieļiešana visiem kolchozā „Uzvara” cūkkopjiem nevar radīt nekādas grūtības un tie sekmīgi arī tiek pieletoti visā cūku fermā, kā rezultātā aizvadītajā gadā cūkkopība kolchozam devusi pāri par 200 tūkstošiem rubļu ieņāuma.

Sekmīgi strādā vairāki mašīnu-traktoru stacijas mechanizatori, kā bb. Skrūzmanis, Jasāns, Stakle un citi, kas, veicot darbu augstā kvalitātē, ietaupījuši desmitiem tūkstošu rubļu valsts naudas līdzekļu uz remontu, degvielu un citu materiālu rēķina. Tāpat arī vērtīga pieredze uzkrājusies daudziem mūsu rajona laukkopjiem. Tanī var dalīties kolchoza „Darbs” ievērojamais linkopis A. Gercēns, kolchoza „Zelta vārpa” brigadieris b. Zundāns, Stašina vārddā nosauktā kolchoza linkopis b. Martinovs, kolchoza „Cīna” eukurbiešu audzētāja E. Birste, kolchoza „1. Maijs” E. Ušacka vadītā eukurbiešu posma ļaudis un daudzi citi.

Rajona rūpniecības uzņēmumos ir ļaudis, kas savā profesijā strādā pa piecpadsmit, divdesmit gadu un pat vairāk, praktiskajā darbā uzkrājuši dzījas zināšanas. Šie kolchozu un rūpniecības uzņēmumu labākie ļaudis savās zināšanās un darba pieredzē labprāt dalās ar pārējiem kolchozniekiem un strādniekiem, bet bez palīdzības un atbalsta no vadošo darbinieku, specjalistu, partijas un komjaunatnes organizaciju puses pieredzes apmaiņa neiegūst masvēlā raksturu. Dažkārt viens vai otrs labs pirmrindas darba panēmēns no viena kolchoza vai uzņēmuma pieredzes visos sīkumos nav ieviešams citā kolchozā val uzņēmumā, jo tur nedaudz citādi apstākļi un iespējas. Var pieņemt tikai galveno un visu pārējo pielāgot saviem apstākļiem. Tāpēc te palīgā jānāk partijas biedriem, komjauniešiem un specjalistiem. Pieredze kopīgi jāapspriež un uz vietas jāpielie-to praktiskajā darbā. Taču šāda veida pirmrindnieku pieredzes izplatīšana rajonā ne visai veicas. Daudzām partijas un komjaunatnes organizacijām nav skaidrs, kur slēpjās pirmrindnieku panākumu cēlonis.

„Labī strādā, rūpīgi un ar atbildības sajūtu veic savu pienākumu...” tas ir viss, ko par saviem pirmrindniekiem var pateikt daži komjaunatnes un partijas pirmorganizaciju sekretari. Pa lielākai daļai aprobežojas tikai ar pirmrindnieku atzīmēšanu goda plāksnēs, steinas avīzēs un sanāksmēs. Lietderigi būtu, piemēram, lopkopju sanāksmēs, kas pēdējā laikā kolchozos notiek puslīdz regulari, reizē ar pirmrindnieku apbalvošanu uraicināt tos pastāstīt par savu pieredzi, kā to dara kolchoza „1. Maijs”, „Brīvais zemnieks” un dažos citos.

Plaši jāizmanto pirmrindnieku pieredzes popularizēšanai sienas avīzes un kaujas lapīnas.

Tikai dzīli apgūstot un plaši pieletietojot pirmrindas darba panēmēnius visās ražošanas nozarēs, mēs varēsim veikt sestās piecgades lielos uzdevumus.

Par 1905.—1907. gada revolūcijas aktivo dalībnieku apbalvošanu ar PSRS ordeniem un LPSR Augstākās Padomes Prezidijs Goda Rakstu

Sakarā ar 1905.—1907. gada Krievijas pirmās revolūcijas piecdesmit gadiem par aktīvu piedalīšanos revolucionārajā kustībā ar PSRS Augstākās Padomes Prezidijs Dekretu apbalvota lieļa grupa 1905.—1907. gada revolūcijas dalībnieku, tai skaitā Livānu rajonā:

Ar Darba Sarkānā Karoga ordeni Jāni Kārla d. INDRIKSONU.

Ar Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidijs Goda rakstu

Andreju Pētera d. KĀRŠENIEKU, Mārtiņu Bērtuļa d. JANOVSKI, Martu Andreja m.

Cīņā par augstām ražām

*

Sēklas materials sagatavots

Kolchozs nodrošinājis ar sēklas materiālu simtprocents. Tā visa kondicēta un iešūta digitspējas pārbaudei. Kolchoza klētnieka b. Brūvera parādītie sēklas graudi it kā aicina, lai sējēji tos iesētu augsnē.

Jāpiezīmē, ka pagaidām kolchozā nav pārbaudīta kar-

Inventara remonts

Rudenī, pateicoties kolchoznieku un Livānu MTS mechanizatoru ražīgajam darbam, uzarta visa pavasara sējai paredzētā platība. Tāpēc galveno vērību piegriež piekabes inventara remontam, ar kuriem jāveic pirmsējas zemes apstrādes darbi: kultivatori, ecēšas, sējmašīnas, šķūces, zirgu aizjūgs. Tā remontu kolchoza kalēji bb. Stepanovs un Dzenis un zirgkopji veikuši par 80 procentiem.

Jau sāket ar 25. martu kolchoza zirgiem uzlabots barības racionis. Ieplānots lauku darbos sējas periodā izmantot 51 zirgu, pa 17 katrā laukkopības brigadē. Sācot ar 15. aprīli tos laidīs daļējā atpūtā un palielinās barības devu, dodot auzas. Tas nodrošinās sējas periodam pietekošu zirgspēku katrā brigadē.

Mašīnu-traktoru stacijas darbs

Kolchozu šogad apkalpo traktori brigade brigadiera b. Lobakova vadībā. Teicami strādājot kopā ar kolchozniekiem, mechanizatori kūdras izvešanas plānu izpildīja un pat nedaudz pārsniedza. Ar to arī apmierinās mechanizatori, kaut gan kolchoza vadība vēlētos, lai MTS technika nestāvētu neizmantota, bet vestu kūdru virs plāna cik iespējams, jo ja to neizlietos pavasara sējas laukiem, tā

vasarā pārtrūdēs un ar labām sekmēm to varēs izmantot rudeni vai nākošā pavasarī.

Kolchozā esošais MTS piekabes inventars, kas ieguldīts dzījā sniegā pie veikala, jau no rudens nav pārbaudīts, nav remontēts.

MTS mechanizatoriem nekavējoties ne dienu jāuzsāk esošā inventara pārbaude un jāveic vajadzīgais remonts.

A. Bērziņš

Izved mēslojumu

Pēdējās dienās, izmantojot ziemas ceļu, mēslojuma izvešanu kāpina Staļina vārdā nosauktais laukaimniecības artelis. Te pie kūtsmēslu izvešanas strādā visi kolchoza zirgi, kā rezultātā dienā izved ap 100 tonnas kūtsmēslu.

Vislabāk darbs organizēts 1. kompleksajā brigadē (bri-

gadījais b. Lietavnieks). Viņa brigadē izvestas 300 tonnas kūtsmēslu.

Čakli strādā kolchoznieki R. Kalvāns, A. Muktiņš, V. Gercāne, A. Kārkle un citi.

Mēslojuma izvešana turpinās.

V. Kalvīns

KOLCHOZĀ Kolchoza «NĀKOTNE» „Nākotne” darbarūķi sa-

prot, ka labi veikti sējas priekšdarbi sekmēs savlaicīgu un sekmīgu tās veikšanu, līdz ar to liekot pamatus bagātai rāzai rudeni.

Inventars un sēklas materiāls sagatavots un gaida ražīna darba sākumu. Patreiz atlasa kartupeļu sēklu. Šīni darbā labi strādā b. Rušenieka vadītā II kompleksā bri-

gades kolchoznieces T. Kusina, V. Ozola un citas.

Mēslojuma un filtrķalka izvešanā labākos sasniedzumus guvuši II kompleksās brigades jaudis, no kuriem daudz neatpaliek b. Lovāna vadītās I brigades kolchoznieki. Šīni darbā savu neatlaidību un entuziasmu izrāda kolchoza komjaunieši A. Bruzgule, V. Sorokins, J. Usars, P. un A. Iesalnieki un vairāki citi.

J. Kalvāns

Aizdevums kolchozu individualajiem celtniekiem

Arvien vairāk rodas kolchoznieku, kas vēlas no vienītēm pārcelties uz dzīvi kolchozu ciematos. Valdība šiem kolchozniekiem ir piešķirusi dažādus atvieglojumus, atbrīvojot no lauksaimniecības nodokļu samaksas, kā arī obligatās kartupeļu un lopkopības produktu piegādes valstij (izņemot pieni) uz 3 gadiem, ieskaitot gadu, kurā noteik pārceļšanās uz kolchoza ciematu.

Izsniedzot aizdevumus, Lauksaimniecības banka vadās no PSKP CK un PSRS Ministru Padomes lēmuma ar kuru noteikts, ka kolchozniekiem jaunu dzīvojamo un saimniecības ēku būvel var izsniegt līdz 15 tūkstoš rubļu ar atmaksas termiņu 15 gados, atmaksu sākot ar 5. gadu.

Kolchozniekiem, kuri vēlas pārvest savas esošas mājas uz kolchoza ciematu, Lauksaimniecības banka izsniedz ilgtermiņa aizdevumu 8 tūkstoš rubļu apmērā uz 8 gadiem, atmaksu sākot ar 4. gadu. Par izsniegumiem aizdevumiem jāmaksā 2 procenti gadā. Mājas būvniecība jāveic viena gada laikā, skaitot no aizdevuma pirmās izsniegšanas dienas.

Aizdevumu Lauksaimniecības banka izsniedz tikai caur kolchozu, tas ir, visas operacijas, kas saistītas ar naujas saņemšanu, izdara kolchozs. Kolchoza valde arī atbild par saņemto sumu mērķtieciņu izlietošanu, kā arī būves nobeigšanu noteiktos termiņos.

Noformējot kreditu, kolchoza valde Lauksaimniecības bankas iestādei iesniedz:

1) rajona izplīdkomitejas apstiprinātu kolchoznieku māju būvniecības un pārceļšanas plānu, kurā uzrādīts pārceļamo un būvējamo māju skaits, nepieciešamā kredita suma un būves iesākšanas un nobeigšanas termiņš;

2) kolchoza valdes kredita

pieprasījums individualās būvniecības vajadzībām;

3) kolchoznieku saraksts, kuriem tiek pieprasīts kredits;

4) kolchoza valdes izziņa par zemes gabala ierādīšanu kolchoza ciemā;

5) pašu kolchoznieku kredita pieprasījums;

6) nodrošinājuma parādraksts (kuru, būvēt nobeidzot, pārformē no kolchoza uz kolchoznieku).

Lauksaimniecības banka kreditē tikai to individualomāju būvi, kurām ir izgatavoti projekti un maksas aprēķini. Būvniecībā ietelcams pieletot tipveida projektus.

Uzsākot būvniecības darbus, banka izsniedz avansu materīlu iegādei, bet vēlākās izmaksas izdara, vadoties no būvdarbu izpildes procenta, saskaņā ar pārbaudes aktu, ko paraksta rajona kolchozu celtniecības nodaļa.

Līdzšinējā prakse, kad kolchozi no Lauksaimniecības bankas saņemtos naudas līdzekļus izsniedz kolchozniekiem, kuri visus būvdarbus organizē paši, sevi nav attaisnojusi. Jo atsevišķi katram kolchozniekam pašam sagādāt būvmaterialus ir joti grūti, kā rezultātā būvdarbi ievelkas uz vairākiem gadiem. Tādēļ laiks būtu īņemt pieņēmu no citu rajonu prakses — visus būvniecības darbus uzņemties kolchozam un būvdarbus nobeidzot kolchoznieka ģimenei nodot pilnīgi gatavu māju un pārformēt kreditu no kolchoza uz kolchoznieku.

Protams rajona ekonomiski spēcīgākam kolchoziem te būtu rādāma priekšķīme, bet par nožēlošanu šo kolchozu, kā „Zelta vārpa”, „Darbs”, Stalina vārdā nosauktā un „Nākošne” valdes individuālai būvniecībai pagaidām piegriež mazu vērību.

K. Kalniņš,
Lauksaimniecības bankas
piļvarotais Līvānu rajonā

Jaunas grāmatas 1956. gadā

1956. gada plānā paredzēti 105 jauni dailliteratūras izdevumi latviešu valodā. 1956. gadā līstājā saņems Dostoevskas grāmatu „Nabaga laudis”, Makarenko „Pedagoģisko poemu”, Čerpiševska „Prologu”, A. Tolstoja un Pavlenko stāstu krājumus, Pānovas „Gada laiki”.

No latviešu rakstnieku darbiem iznāks Aspazijas, L. Laicēna, Friča Bārdas dzejolu krājumi, V. Lāča „Zvejnieka dēls”, I. Laganovska, D. Rinkules, Z. Skuja, K. Strāla stāsti.

Jau nodotas salīkšanai latviešu valodā sekojošas grāmatas: čehu rakstnieces Marijas Pulmanovas romans „Dzīviba pret nāvi (romanu „Cilvēki krustēlos” un „Rotaļa ar uguni” turpinājums), ungaru rakstnieka Tomáša Acela romans „Vētra un saule”.

No latviešu literatūras oriģinaldarbiem iespiešanā atrodas E. Birznieka-Upiša „Izlase”, A. Griguļa luga „Karavīra šinelis”, V. Egloņa romans „Ceļš pa dzīvi” par ceļu un tiltu būvniecības strādniekiem, R. Sēja romans „Kam vara un viltus” par latviešu tautas cīpu pret fašistiskiem okupantiem, D. Beikas grāmata „Meža brāļu gads” par 1905. gada revolucionārā kustību Latvijā.

Sagatavošanā arī ievērojamā angļu revolucionārā romantika Dž. Bairona (1788.—1824.) darbu izlase, kura iekļauj nozīmīgākie liriskie dzejoli un poemas.

No ārzemju rakstnieku darbiem latviešu valodā 1956. gadā paredzēts izdot arī G. Mopasana un H. Ibsena darbu izlasi, M-de Servantesa „Don Kichots” (divas grāmatas).

No literaturzinātniskiem darbiem sagatavošanā A. Upiša „Socialistiskā realisma jautājumi”, krājums „Latviešu literatūras kritika no 1880. līdz 1907. gadam”, A. Vilsona monografija par R. Blaumanī. Divas grāmatas iznāks par teatra mākslu V. Grēviņa „Aleksis Mierlauks” un Gorčakova „Mākslinieciskās bašdarbības izrāde”.

Tekošajā gadā sāksies Leona Paegles kopotu rakstu izdošana piecos sējumos. 1956. gada plānā paredzēti pirmie trīs sējumi, bet ceturtais un piektais iznāks 1957. gadā.

No bērnu un jaunatnes literatūras atrodas jau iespiešanā Andreja Uplīša stāsts „Sūni ciema zēni”, Ž. Grīvas „Stāsti par Spāniiju”, krājums „Krievu tautas pasakas”, A. Gaidara „Bundzeneiki liktenis”. Plānā atrodami M. Gorkija „Bērnība” un A. Čehova stāstu krājumu, latviešu klasiku realistisko stāstu krājumu, J. Akuratera, A. Brigaderes, L. Paegles atsevišķus darbus, Č. Dikensa „Oliveri Tvlīstī”, Zīla Verna „Noslēpumu sala”, kā arī valrākus citus latviešu, krievu un citu tautu rakstnieku darbus, pavisam 63 nosaukumus.

Grāmatnīcā saņemamas grāmatas, kas iznākušas uz parakstīšanos, Džeka Londona 5. sējums, Romena Rollana 6. sējums, Hercena 3. sējums, Čehovas 6. sējums un Tarasa Ševčenko 4. sējums.

A. Viķsna,
grāmatnīcas vadītāja

FIZISKĀ KULTURA UN SPORTS

Skolu draudzības sacensības volejbola

Līvānu 1. vidusskolas basketbolistu zēnu un meiteņu komandas satikšas ar Jēkabpils un Krustpils vidusskolēniem.

Sacīkstes bija labi noorganizētas un līvāniešus uzņēma loti atzinīgi. Pirmajā spēlē satikšas mūsu un Krustpils basketbolistu zēnu komandas.

Spēle noritēja spraigi un interesanti, jo kā vieni tā otri nopletni cīnījās par katru grozu. Spēles beigās līvānieši varēja atzīmēt 20:25 punkti sev par labu. Taču, sastopšanās ar Jēkabpils 1. vidussko-

Starptautiskais apskats

* Atomenerģijai jākalpo cilvēku labā

„Ieguldījums miera un cilvēces laimes labā” — tā albaņu avize „Bashkimi” raksturoja rezultatus, ko devusi starptautiskā apspriede Apvienotā kodolpētījumu instituta organizēšanas jautājumā, kura no 20. līdz 26. martam notika Maskavā. Apspriedē piedalījās 11 socialisma valstu, tai skaitā Padomju Savienības un Ķīnas Tautas Republikas oficiālie pārstāvji un zinātnieki.

Padomju valdība saskaņā ar vienošanos nodevusi Apvienotajam kodolpētījumu institutam PSRS Zinātņu akademijas Kodolproblemu institutu un elektrofizikas laboratoriju ar visu iekārtu, ierīcēm un ēkām.

Apspriedes dalībnieki nolēmuši, ka citas valstis, kas vēlēsies piedalīties apvienotā instituta darbā, var paziņot, ka tās plekrīt vienošanās noteikumi, un ar valstu — instituta locekļu vairākuma lēmumu kļūt par tā līdzīgām locekļiem. Apspriede nolēmusi ielūgt Vjetnamas Demokrātisko Republiku iestāties apvienotajā institutā.

Maskavā parakstīta vienošanās par Apvienotā kodolpētījumu instituta organizēšanu, raksta bulgaru avize „Rabotplēško delo”, „liek pamatus jaunam starptautiskās sadarbības attīstības posmam,” lai atomenerģija tiktu izmantota cilvēces labā.

Pakistanas pasludināšana par republiku

23. martā Pakistanas galvaspilsētā Karači notika Pakistanas pasludināšana par republiku.

Par valsti Pakistanā kļuva 1947. gadā. Līdz tam tā bija Anglijas kolonijas Indijas daļa. Nesen Pakistanas satversmes sapulce pieņēma Konstitūciju, ar kuru valstī tiek nodibināta republikaniska pārvaldes forma. Konstitūcija paredz izveidot republikā parlamentu ar vienu palatu. Valsts galva ir prezidents.

Zviedrijas Premjerministra ierašanās Padomju Savienībā

Sekojot mūsu valdības ieilgumam, Padomju Savienībā ieradies Zviedrijas Premjerministrs Erlanders.

Zviedrija ir vislielākā zeme Skandinavijas pussalā. Tājā ir vairāk nekā septiņi miljoni iedzīvotāju, un pēc savas ekonomikas rakstura tā ir valsts ar augsti attīstītu rūpniecību. Sauszemes robežas ar Padomju Savienību Zviedrija nav. Tomēr tā ir mūsu kaimiņzeme, jo atrodas Baltijas jūras baseinā, kura ap-

skalo Padomju Savienības ziemeļrietumu krastus.

Jau ilgu laiku Zviedrija piekopi neutralitātes politiku, kas oficiāli saucas „no savienībām brīva” politika. Tā nepiedalās rietumvalstu militārajā Ziemeļatlantijas blokā.

29. martā pēc ierašanās Maskavā Premjers Erlanders izteica pārliecību, ka visi priekšnoteikumi Padomju Savienības un Zviedrijas draudzībai.

G. Podkopajevs

no kaimiņu vidusskolām nav noorganizēti pretinieki un uz FK un SK priekšsēdētāja ierosinājumu nācās spēlēt ar Jēkabpils lauksaimniecības technikuma audzēknēm, taču spēki izrādījās apmēram vieinādi.

H. Vucena, Līvānu 1. vidusskolas fizikās audzināšanas skolotāja

Redaktore H. JEROFEJEVA

Pupiņš Antons Jāņa d., dzim. 1925. g. dzīv., Līvānu rajona Jēkabpils cīp Kalniņa v. n. k. ierosinājis laulības šķiršanu pret savu sievu Pupiņš Genovefu Izidora m., dzim. 1925. g., dzīv. Līvānu rajona Rožkalnu cīp Cīpa”.